

Örkény István: AZ OTTHON

A kislány még csak négyéves volt, emlékei bizonyára összemosódtak, s az anyja, hogy tudatosítsa benne a küszöbön álló változást, odavitte a szögesdrót kerítéshez, és messziről megmutatta neki a szerelvényt.

- Nem is örülsz? Ez a vonat visz haza.
- És akkor mi lesz?
- Akkor otthon leszünk.
- Mi az, hogy otthon?
- Ahol azelőtt laktunk.
- És ott mi van?
- Emlékszel még a mackódra? Talán a babáid is megvannak még.
- Anyu! Otthon is vannak örök?
- Ott nincsenek.
- Akkor onnan meg lehet majd szökni?

Kedves Testvérek!

Örkény Istvánnak ez az egypercese jól bemutatja azt a lelkiállapotot, amely a keresztény embert jellemzi. Már igen és még nem. Már megváltott, már Istenhez tartozik - de még ezen a földön él. Krisztus már mindenért eleget tett - de még innen vagyunk a szögesdróton.

A feltámadás ünnepének olvasmányai ebbe a kettősségbe visznek bele. Csodálatos világot teremt Isten - de az olvasmány után pár lappal már tövist és bogáncskórót fog teremni a föld, fájdalommal lehet csak gyermeket szülni, és az ember vissza kell térjen a porba. Szép a családi élet, jó dolog apa-fiú napot tartani, édesapával kirándulni egy nagyot - de ha már van nála kés, akkor miért nincs sehol az áldozati bárány? A tengerparti séta is kellemesebb lenne, ha kontinens legerősebb hadserege nem lihegne a harcképzetlen választott nép nyakába.

És így folytatódnak tovább a Szentírás képei, az Úr pásztorunk, de a halál árnyékának völgyébe is elvisz. Végül három asszonyt látunk temetőbe menni, életük mélypontján. Aki szerette őket, aki értelmet adott az életüknek - halott. És még a végtisztességet sem tudják megadni neki, hacsak nincs, aki elhengerítse a követ a sír elől.

Ábrahám és Izsák közös történetének mélypontja után, amikor a zsidó nép már minden emberi reményt feladott, amikor az asszonyok reménytelenül mennek utoljára a halott

mesterhez, amikor csak a szögesdrótot, a megkötöttséget, a tehetetlenségedet látod, akkor érkezik meg a feltámadás örömhíre: *Nincs itt, föltámadott!*

Mindenre, ami megkötöz, mindenre, ami elválaszt az Istenre való szabadságtól, amit most a halál árnyékának látsz - mindezekre kimondatott az ítélet: *Elvégeztetett!*

Nem a halál árnyékának völgye a végső lakóhelyed, nem a családi élet áldozata vagy, nem a téged fenyegető fizikai vagy szellemi erőké az utolsó szó. Nincs a sírban, feltámadott! És te hozzá tartozol, a szabadsághoz, az élethez - ez az otthonod, ahova hazavisz.

Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!